

Recurs introdus la 18 august 2021 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 9 iunie 2021 în cauza T-47/19, Dansk Erhverv/Comisia

(Cauza C-508/21 P)

(2022/C 2/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky, T. Maxian Rusche, agenți)

Celelalte părți din procedură: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Republica Federală Germania, Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea dispozitivului hotărârii atacate;
- soluționarea cauzei T-47/19 Dansk Erhverv/Comisia, prin anularea Secțiunii 3.3 a deciziei atacate ⁽¹⁾;
- obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul recursului;
- obligarea fiecărei părți și a fiecărui intervenient să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că succesul celui de-al treilea aspect al motivului unic conduce la anularea în totalitate a hotărârii atacate. Constatarea încalcă articolul 264 TFUE, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție în Hotărârea Comisia/Département du Loiret, și principiiul proporționalității.

În Hotărârea Comisia/Département du Loiret, Curtea de Justiție a interpretat articolul 264 TFUE după cum urmează: ⁽²⁾

„trebuie, pe de o parte, să se constate că simplul fapt că Tribunalul consideră fondat un motiv invocat de reclamant în susținerea acțiunii sale în anulare nu permite Tribunalului să anuleze în mod automat actul atacat în totalitate. Într-adevăr, o anulare în totalitate nu ar putea fi reținută în cazul în care ar fi complet evident că motivul respectiv, care se referă numai la un aspect specific al actului contestat, nu este susceptibil să conducă decât la o anulare în parte.”

În speță, al treilea aspect al motivului unic al reclamantei în primă instanță a fost formulat exclusiv împotriva uneia din cele trei decizii care au fost grupate într-un singur act în decizia atacată. Aceasta a fost decizia care a constatat că neaplicarea unei amenzi pentru neperceperea garanției pentru dozele de băuturi de către magazinele frontaliere nu a implicat utilizarea unor resurse de stat și prin urmare, nu constituia un ajutor de stat.

Al doilea motiv de recurs: Tribunalul nu a motivat sau a justificat în mod contradictoriu concluziile atunci când a constatat că cele trei decizii sunt inseparabile.

Al treilea motiv de recurs: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a constatat că cele trei decizii sunt inseparabile. Într-adevăr, cele trei măsuri evaluate în cele trei decizii nu sunt legate. În particular, neaplicarea unei amenzi nu este în mod direct și automat legată de neperceperea garanției și de neperceperea TVA-ului. Aplicarea amenzii poate sau nu modifica comportamentul magazinelor frontaliere. Magazinele frontaliere pot ataca impunerea amenzii în fața instanțelor competente și pot continua neperceperea garanției (și neperceperea TVA-ului aferent garanției nepercepute). În orice caz, neperceperea garanției nu conduce la o pierdere de resurse de stat, deoarece banii lipsesc din cadrul unui sistem de returnare a garanției în totalitate privat, fără niciun control din partea statului.

⁽¹⁾ Decizia C(2018) 6315 final a Comisiei privind ajutorul de stat SA.44865 (2016/FC) – Germania – Presupus ajutor în favoarea unor magazine de băuturi situate la frontiera germană.

⁽²⁾ Hotărârea Comisia/Département du Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, punctul 104.